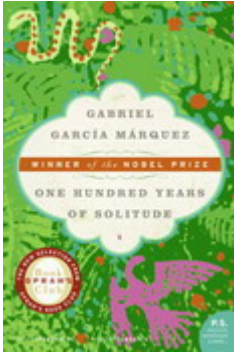

සියක් වසක හුදෙකලාව

ඉලන් ස්ටොන්ස්

පරිවර්තනය සියල් කුමාර ජයරත්න, අනුෂයා කොල්ලුරේ

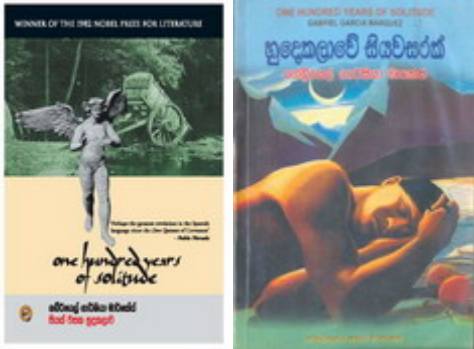
එවකට එතරම් ජනප්‍රියත්වයක් ලබා නොසිටි කොළොම්බියානු ජාතික ජනමාධ්‍යවේදියෙකු වූ ගාබ්‍රියෙල් ගර්ෂියා මාකේස්, මාස දහ අටක් තිස්සේ මෙක්සිකෝවේ හුදෙකලාවේ වසමින් සියක් වසක හුදෙකලාව ලිවීය. ලතින් අමරිකානු කලාපයෙන් මතු වූ ආ නව සාහිත්‍ය රැල්ලක පෙරගමන්කරු වෙමින් සහ අත්ලාන්තික් සාගරයෙන් මේ පැත්තේ එදා මෙදා තුර ස්පාඤ්ඤ භාෂාවෙන් පළ කරන ලද වැදගත්ම නවකතාව බවට පත්වෙමින්, මෙම පොත 1967 දී බුවනොස් අයර්ස් හිදී ප්‍රකාශයට පත්කරනු ලැබිණි.

කේන්ද්‍රීය චරිත වන්නේ, නගරයේ පුරාණෝක්තිමය පුරමිභයේ පටන් එහි අභාවය දක්වා, (කතාවට යෙදූ නමෙහි සියවසක් යනුවෙන් සඳහන්වී තිබුනද) සියවසකටත් වඩා වැඩි කාලයක් පුරා, කොළොම්බියාවේ කැරිබියානු වෙරළ තීරයේ අමතක කර දමා තිබුණු නගරයක් වූ මැකොන්ඩෝවේ වාසය කළ, විචිත්‍ර, බුච්චන්ඩියා පවුල යි. කතා වස්තුවේ වක්‍රීය ව්‍යුහයත්, එහි සියල්ල දත් ප්‍රථම පුරුෂ කථනයත්, කාලානුක්‍රමිකව වාර්ථා ගත කළ සිදුවීම්වල ඉන්ද්‍රජාලික ස්වභාවයත්, පොත බයිබලයට අදාළ අනුනාදයන්ගෙන් පුරවා ලයි.

එහි හරයෙහි, දිව්‍යමය ශාපයන්ගෙන් වඩාත්ම මූලික දෙය ඇත: [ඒ] ව්‍යභිචාරය [යි]. බුච්චන්ඩියාවරු ව්‍යභිචාරයෙන් ජන්මය ලැබ හැමදාමත් එයින්ම දඬුවමට යටත් කරනු ලැබ සිටිති. සමනල වැසි කුණාටුව බඳු විපත්තීන් ද, අනිදා වසංගතය වැනි වූ ඉන්ද්‍රජාලිකමය (එනම්, රූපකාලංකාරමය) රෝගී තත්වයන් ද, බයිබලයේ සඳහන් වෙන සැබෑ ජීවිතයේ චිරත්වය ඉක්මවා ගිය ඊශ්‍රායෙල් රජවරුන් පිළිබඳ මතකය යළි සිහි කැඳවන කර්තව්‍ය අවිරෝධයානෝ බුච්චන්ඩියා වැනි චරිතයන් ද, කායින් සහ ආබෙල් මෙන්ම ජෝසප් සහ ඔහුගේ සහෝදරයන් අතර වුවාක් බඳු සොයුරු සොයුරියන් අතර වූ එදිරිවාදුකම් මෙන්ම බාබෙල් කුළුණ පිළිබඳ පුරාවෘත්තය ද, සිහි කැඳවන භාෂාවක් පිළිබඳ අනියම් සඳහන් කිරීම් [එහි] තිබේ.

සැබැවින්ම, මගේ තක්සේරුවේ හැටියට ස්පාඤ්ඤ සංස්කෘතිය පිළිබඳ අප තුළ වූ අවබෝධයන් විස්ලවීය ලෙස සංශෝධනය කිරීමට බලපෑ ස්පාඤ්ඤ භාෂාවෙන් රචිත නවකතාමය ශ්‍රේෂ්ඨ කෘතීන් ඇත්තේ හරියටම දෙකකි: විදේශයන්හිදී සිදු කෙරෙන වැරදෙන වික්‍රමයන් සහ රට තුළ සහ අත්ලාන්තික් සාගරයෙන් එහා පැත්තේ දැඩි උද්යෝගයකින් ක්‍රියාත්මක වූණු, මිථ්‍යාදෘෂ්ටීන් නැතිකිරීම උදෙසා දියත් කළ කතෝලික පරික්ෂණ සභාව විසින් නිර්වචනය කෙරුණු, 17 වන සියවසේ අයිබිරියානු අධිරාජ්‍යයක් පිළිබඳ නියුණු විවේචනය රැගත් සෙර්වැන්ටෙස්ගේ ඩොන් කියොටෙ නවකතාව [එකකි]. [අනෙක] ඔහුගේ මිතුරන් විසින් ගබ්‍රියෙල් ගාර්ෂියා මාකේස් හඳුන්වනු ලැබෙන පරිදි - ගැබෝ ගේ, මෙම තේජාන්විත කෘතියයි, [එය] සමස්ත මහාද්වීපයක්

සහ එහි ජනයා, එහි දුෂිත දේශපාලනයන්, එහි ආගමික අභිලාෂයන්, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජයීය අසමානත්වය, එහි ස්වභාවික සහ ඓතිහාසික විපත්තීන්, පිළිබඳ විශාල පරාසයකින් යුතු වංශාවලිය ආධ්‍යානයකි.

යෝනකයෙකු විසින් ලියන ලදැයි අදහස් කරන සෙර්වැන්ටෙස්ගේ කෘතිය හා සමානව, ගැබෝගේ නවකතාව ද විවිධාකාර ස්ථර හෝ අංග ඇති ලෙසින් ඉදිරිපත් කෙරේ: අභිකුණ්ඩිකයෙකු විසින් කෙටුම්පත් කරනු ලබන ලේඛනයක්. ස්පාඤ්ඤ භාෂාව කතා කරන ලෝකයේ, මෙවැනි නින්දාවට පාත්‍ර වූ සමාජයීය වර්ග, ඒ මත එය නැඟී සිටින මහා සාහිත්‍යමය ස්ථම්භයන් දෙකේ නිර්මාපකයන්ය යන කරුණෙන් යමෙකුට අවබෝධ කර ගත හැක්කේ කුමක්ද?

එකකට, ආසන්න වශයෙන් වචන 8000ක ප්‍රමාණයක් ඇතුළත් වන පරිදි, සමමිතික ලෙස බෙදන ලද, අංක ගත නොකළ පරිච්ඡේද විස්සකින් සමන්විත සියක් වසක හුදෙකලාවට එක හා සමාන එඩිතරකමකින් ගොඩනගන ලද වර්ත දුෂිම් තුනක් ඇතුළත් වෙයි. ඉන් ඔබ කැමතිම කෙනා තෝරා ගන්න: තම ශෝකී අලංකාරබව ස්වර්ගය වෙත නැඟීමට ඇයට සැලැස්වූ සුන්දර රෙමෙඩියෝස්; පවුලේ දිගු කල් පැවැත්ම ඇගේ දෙවූර මත රැඳී ඇති බුචෙන්ඩියාවරුන්ගේ භාරකාරිණිය උර්සුලා ඉගුවාරන්; ජොසේ ආකේඩියෝ බුචෙන්ඩියා විසින් ජාතක කරනු ලැබූ අවරෙලියානෝවරුන් දාහත් දෙනා; ඉදිරියේ ඇති අනතුරක් හෝ නපුරක් පිළිබඳ පූර්ව නිමිතිකාරී ගණිකාව පිලාර් ටෙර්නෙරා; සැන්ටා සොෆියා ඩි ලා පිඩැඩි වැනි හිතුවක්කාරී කෙල්ලන්; ඉන්දියානු මෙහෙකරුවන්, සහ මැද පෙරදිගින් සංක්‍රමණය වූවෝ ද සිටිති.

කෘතිය නිමවූයේ කෙසේද යන්න පිළිබඳ ගැබෝගේ පුරාවෘත්තය ඒ විසින්ම සිත් බඳනා සුළු අත්දැකීමකි. ඔහුගේ බිරිඳ මර්සිඩිස් සහ ඔහු ෆොක්ස්වැගන් රථයක නැගී ඇතපුල්කෝ බලා යමින් සිටිවිට, හරියටම සැමුවෙල් ටෙලර් කෝල්ටිඩ්ස් කංසා මතින් දුටු සිහිනයකට පසුව කුබ්ලා බාන් හැඩ ගැස්වූවා මෙන්, හදිසියේම ප්‍රබන්ධයේ දෙවහන විසින් ඔහු බැහැ දකිනු ලබන ලදී. එසැණින් ඔහු ආපසු හැරුණි, අත්පිටපත ලියා අවසන් වන තුරුම, මෙක්සිකෝ පුරවරයේ තම ලියන කාමරයේ හුදෙකලාවට වැදුණි. මේ අත්දැකීම පිළිබඳ ඔහුගේ විස්තරයේදී, හරියටම සියක් වසක හුදෙකලාව මුල සිට අග දක්වා ඔහුට ලියාගැනීමට පවසන ලද්දාක් මෙන්, ඔහු පිළිබිඹු වන්නේ කලාකරුවෙකුට වඩා වාර්තා තබන්නෙකු ලෙසය. (ග්‍රෙගරි රබාසා ගේ ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනය ඉතා උසස්ය, මුල් කෘතියටත් වඩා හොඳ විය හැකිය.)

පෞද්ගලිකව, මීට වඩා, අවධානග්‍රාහී විය හැකි මෙන්ම, ආලෝකමත් කරන සුළු කියැවුමක් පිළිබඳ මට සිතිය නොහැකි ය. එය අපගේ විශ්වයට සමාන්තරව ස්වයංපෝෂිත වූ ලයිබ්නිට්සියානු (Libnitzian) විශ්වයක් ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමට සමත් වෙයි. මෙම නවකතාව, මතකය සහ අමතක වන සුළු බව පිළිබඳ ය, යටත් විජිත සමාජයක ධනවාදයේ අත්හදා බැලීම් සහ පීඩාවන් පිළිබඳ ය, නවලෝකයේ යුරෝපියානු ගවේශකයන් පිළිබඳ ය, විද්‍යාව සහ විශ්වාසයන්ගේ ගැටුම පිළිබඳ ය, ආයතනයක් ලෙස මාතෘමූලිකත්වය පිළිබඳ ය, දේශපාලන රහමඩලේ පක්ෂපාතීත්වය, පාවාදීම සහ පළිගැනීම පිළිබඳ ය, බෙදනීය මරණයකට පසුව රුධිර

නදින්තක් ගන්නා ගමන් මග පිළිබඳ ය, කර්බියානු කලාපයේ ගහකොළ සහ සතා සිපාවා පිළිබඳ ය, නගර සැලසුමේ අකරතැබියන් පිළිබඳ ය, ස්පාඤ්ඤ භාෂාව කතා කරන සංස්කෘතිය තුළ නම් වල ඇති විචිත්‍රභාවය පිළිබඳ ය, (ඉක්මනට: අවුරෙලියානෝවරු කී දෙනෙක් සිටිද්දී?), නිල සහ ජනප්‍රිය ඉතිහාසය අතර ඇති වෙනස පිළිබඳ ය, එකිනෙකට ප්‍රතිවිරුද්ධ පාර්ශ්ව දෙකක් නොව එකිනෙකෙහි දිගුවන් ලෙස බුද්ධිමත්භාවය සහ මුස්ත්වය පිළිබඳ ය.

කෙටියෙන්ම කියතොත්, සියක් වසක හුදෙකලාව හැම දෙයක්ම පාහේ පිළිබඳ ය. එය නොතිබුනේ වී නම්, අපි අපරිමිතිව වඩා දුගී වනු ඇත.

ඉලන් ස්ටාවන්ස් (Illan Stavans), මැසචුසෙට්ස් හි ඇම්හර්ස්ට් විද්‍යාලයයේ, ලතින් අමෙරිකානු සහ ලතින් සංස්කෘතියෙහි ලැවිග්-සෙබ්‍රිං මහාචාර්යවරයා ය, *On Borrowed Words* කෘතියේ කතුවරයා ය, *The Poetry of Pablo Neruda* කෘතියේ සංස්කාරකවරයා ය. ඔහු ගේ *Resurrecting Hebrew*, 2008 සැප්තැම්බරයේ පළවීමට නියමිතව තිබුණි.

පියල් කුමාර ජයරත්න සහ අනුෂයා කොල්ලුරේ Paulo Coelho ගේ *By the River Piedra I Sat Down and Wept* නවකථාවේ සම සිංහල පරිවර්තකයෝ ය.

(මෙහි, කුබ්ලා ධාන්, කාව්‍යයකි - පරිවර්තක)